

og tillige have vi flere Sagkyndige paa vor Side. Kontroløren ved Fiskeriet udtaler saaledes i en Skrivelse af 1869 til Regjeringen, at den udvidede Frihed, som Loven af 22de Marts 1867 har givet, ikke har vundet Tilfredshed, idet nemlig Udbyttet er blevet ringere pr. Deltager, siden denne Lov kom ud, end tidligere. En anden sagkyndig Mand, Adjunkt Feddersen — jeg tillader mig at nævne hans Navn — har ligeledes paa en træffende Maade oplyst, hvor skadeligt dette Fiskeri er paa grundede Bunde, idet det nemlig river Grøden løs, hvor Unglen har sit Skjul, Opholdssted og Næringsemme, og han siger, at han paa forskellige Steder, Dagen efter at saadanne Redskaber have været i Brug, har set i Tusindvis Smaafiske og Ungel ligge døde paa Stranden som Følge af dette Fiskeri. Men vi have jo endnu en Mand, hvis Udtalelser jeg synes, vi skulle tillægge megen Vægt, det er nemlig Regjeringens Konsulent i Fiskerisager, Birkedommer Fiedler. Han gaar langt videre, end Flertallet er gaaet. Han siger nemlig, at Kristusian den 5tes Lov er den bedste Lov, vi have havt om Fiskeriet, men at, vilde man ikke blive ved den, skulde man være bleven staaende ved Forordningen af 15de December 1750, og at det Yderste, man burde være gaaet til, var Loven af 29de December 1857, men, at de andre Love, som ere vedtagne senere, have været til Fordærvelse for Fiskeriet. Nu veed jeg nok, at der findes enkelte Fiskere og enkelte Medlemmer, som tro, at Fiskeriet i Limfjorden er en Rigdomskilde, som aldrig kan udtømmes, men det er en Illusion, naar Noget tror det. Limfjorden er ikke noget Verdenshav. Jeg har set Exempler paa, at Tilladelsen til Brugen af saadanne Redskaber, som der her er Tale om, i en Indsø blot nogle Maanedes i et enkelt Aar har ført til, at man ikke har kunnet fiske i samme Sø 8 Aar senere; jeg kender 3 Indsøer, hvor saadanne Forhold have fundet Sted, og det uagtet den ene Indsø paa sine Steder havde en Dybde af 36 Alen. Jeg skal slutte med at gjøre Regjeringens Konsulents Ord til mine. Han siger nemlig: „Jeg priser Friheden, men ei Love, som gjøre dem brodløse, der skulle nyde den“. Jeg kan i hver Frihedsretning

gaa saa vidt, som jeg efter min Opfattelse finder forenelig med Almenvellet, men jeg tror ikke, det er i det Almene's Interesse, at man beholder en saa udstrakt Frihed til Fiskeri paa Limfjorden, som der nu for Tiden have. Mange betragte dette som et mere lokalt Spørgsmaal, men saaledes kan jeg paa ingen Maade betragte det. Det er et mere almindeligt Spørgsmaal, thi der findes en Rigdom af Fisk i Limfjorden, og i Fald den blev opfisket paa nogle Aar, vilde det vistnok kendes overalt i Danmark, hvorimod Fiskeriet ved en hensigtsmæssig Brug af Fiskeredskaber og Fiskemaader kunde bevares i Aarhundreder. Jeg skal ikke opholde mig længere ved Vædringsforslaget under Nr. 3, men jeg vil bede det ærede Thing følge Flertallet, og dersom dette sker, haaber jeg, at den høitærede Indenrigsminister ikke vil berede Lovens store Banffeligheder, og jeg vil i Modsetning til det ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgfredsfige, at dersom dette Vædringsforslag ikke vedtages i dette Aar, tør jeg forsikre ærede Medlemmer om, at vi blive nødt til til næste Aar at optage det samme Spørgsmaal igjen, medens der, naar vi faae dette Forslag vedtaget, maasse vil blive Ro i flere Aar. Endnu skal jeg tillade mig at udtale, at jeg oprindeligt havde stillet Forslag i Udvalget om, at den under Nr. 3 foreslaaede nye Paragraf skulde blive § 1, og Lovforslagets § 1. blive § 2, af den Grund, at jeg vilde følge det System, som var nedlagt i de 3 sidste Love om Limfjordsfiskeriet. Der har man nemlig fulgt et vist Princip, idet man først har omtalt Sildefiskeriet, dernæst Kalfiskeriet og saa Glynderfiskeriet, og jeg havde derfor troet det rigtigt først at omtale Kalfiskeriet. Men da dette ikke fandt Støtte i Udvalget, og jeg tillige ikke lagde saa stor Vægt paa Formaliteten som Realiteten, frasaaldt jeg dette Forslag. I Fald imidlertid den høitærede Indenrigsminister og Flertallet i Thinget skulde synes, at det var hensigtsmæssigere i den omtalte Henseende her at følge det samme Princip som i de tidligere Love, da dette Lovforslag er et Tillæg til disse, kan man jo ved Sagens 3die Behandling stille Vædringsforslag i denne Retning, og jeg gaar da med,